

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoE/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201474
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619201474.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matky - povinnej Ing. X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, J. Q., a otca - oprávneného Mgr. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, J. Z., zastúpeného Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava, IČO: 36 836 460, o výkon rozhodnutia, o odvolaní matky maloletej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 9Em/1/2019-96 zo dňa 28. mája 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 23.10.2017, ktorým bola maloletá neodkladným opatrením zverená do osobnej starostlivosti oprávneného v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/39/2018-877 zo dňa 30.08.2018, ktorým bol neodkladným opatrením upravený styk povinnej s maloletou.

2) V danej veci postupoval v zmysle ust. § 370 a nasl. CMP a dospel k názoru, že návrh oprávneného je dôvodný, nakoľko mu matka doposiaľ neodovzdala maloletú, čím dobrovoľne neplní svoje povinnosti vyplývajúce z vykonateľných rozhodnutí súdu. Súčasne povinnú v zmysle ust. § 378 v spojení s uts. § 379 ods. 2 CMP vyzval na dobrovoľné plnenie povinnosti.

3) Proti tomuto uzneseniu podala povinná v zákonnej lehote odvolanie. Žiadala, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené, nakoľko tu nastali nové okolnosti a skutočnosti, ktoré majú vplyv na zánik exekučnej povinnosti. Samotný výkon rozhodnutia by smeroval proti záujmu maloletej, ktorý otec nerešpektuje. Navrhla, aby sa súd vysporiadal s dôkazmi preukazujúcimi ospravedlniteľné dôvody nepodrobenia sa rozhodnutiu a tieto preveril. Maloletá sa odmietla opakovane vrátiť k otcovi z dôvodu, že ju izoluje od okolitého sveta (nemôže chodiť do škôlky vždy keď chce - aj keď nie je chorá, musí tráviť čas v byte s jeho 73 ročnou matkou), otec veľakrát odchádzal aj na niekoľko dní, v prítomnosti maloletej osočuje matkinu rodinu. Uviedla, že maloletá nevie presne interpretovať, koľkokrát a ako dlho bola zavretá v byte bez možnosti chodiť von a bez adekvátnej výchovy primeranej jej veku. Navrhla, aby súd v konaní vykonal výsluch súdnej znalkyne psychologičky Mgr. Boženy Doničovej (ktorá potvrdí negatívny vplyv starostlivosti otca na zdravý psychický vývoj maloletej), výsluch súdneho znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. (ktorý potvrdí v rámci spolužitia dominantné postavenie otca s manipulatívnymi vplyvmi prechádzajúcimi do psychického týrania druhého rodiča ako aj maloletej), výsluch riaditeľky MŠ pani F. (ktorá potvrdí, že od vtedy, ako bola maloletá zverená do starostlivosti otca, tento ju izoloval

od rovesníkov, nesmela dlhodobo navštevovať MŠ a trpela odlúčením od matky), výsluch komisárky pre deti Ing. I. (pred ktorou maloletá vyjadrila, že chce zostať v starostlivosti matky a že v starostlivosti otca trpela), výsluch psychologičky komisárky pre deti (ktorá odborne vyšetrila maloletú, pred ktorou táto uviedla, rovnaké skutočnosti ako pred Ing. I.), výsluch Bc. H. P. (ktorú otec osočuje a fyzicky ju napadol a ktorá vyvráti účelové klamstvá otca a vyjadrí sa aj k spolužitiu matky a otca), výsluch pani Q. J. (ktorej rolu starého rodiča otec spochybňuje, pričom táto sa vyjadrí k spolužitiu matky s otcom, k výchove, starostlivosti, dlhodobej otcovej neprítomnosti v domácnosti, finančnému bremenu na strane matky vo veci zabezpečovania maloletej). Aj napriek snahe matky nadviazať komunikáciu s otcom, tento ju stále odmietal, ako aj navrhované psychologické poradenstvo. Namietala, že konajúca sudkyňa celú dobu ospravedlňuje násilnú povahu otca s tým, že má pochybnosti o jej nezaujatosti vzhľadom na politické prepojenie a angažovanie sa bratranca otca - poslanca NR SR R. P. v danej veci.

4) K odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník (podaním zo dňa 06.08.2019), ktorý uviedol, že dňa 20.05.2019 vyzval rodičov, aby situáciu dieťaťa bezodkladne upravili v súlade s platnými rozhodnutiami súdu. Rodičom ponúkal a ponúka čas, priestor i možnosti na riešenie situácie s ohľadom na maloletú a jej najlepší záujem, avšak matka je v pozícii nespolupracujúcej (matka na pozvanie ohľadom stretnutia sa rodičov nereaguje alebo sa na ne nedostaví), čo situáciu komplikuje. Uviedol, že v konaní 9C/94/2019 dokazovanie nie je ukončené. Pokiaľ bola maloletá v starostlivosti otca, s matkou sa stretávala v zmysle platného rozhodnutia súdu. Termín odovzdania maloletej po ukončení stretnutia bol matkou nie vždy dodržaný. Uviedol, že zo spisovej dokumentácie dieťaťa nebolo preukázané, že: došlo k uzavretiu mediačnej dohody; otec manipuluje maloletú voči matke a jej rodine; otec maloletú izoluje a ponecháva v starostlivosti jeho matky v nevhodnom zafajčenom prostredí bez zmysluplného trávenia času; vyjadrenia o nenavštevovaní materskej školy (od neodovzdania maloletej po skončení styku do starostlivosti otca - 18.05.2019, maloletá prestala navštevovať materskú školu).

5) Oprávnený k odvolaniu doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s obsahom odvolania, pričom tvrdenia v ňom uvedené považuje z prevažnej časti za nepravdivé, skreslené a neprávom očierňujúce jeho osobu. V odvolaní neboli uvedené žiadne reálne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali upustenie od výkonu rozhodnutia. Povinná ani v jednom prípade nenapáda uznesenie z dôvodov podľa ust. § 377 ods. 2 CMP, ale výlučne sa zameriava len na správnosť uznesení, ktorých výkon bol napadnutým uznesením nariadený, a preto odvolanie považoval z procesného hľadiska za neprípustné. Čo sa týka povinnou uvádzaných dôkazov (znaleckých posudkov, odborných vyjadrení) tieto vychádzali len z tvrdení povinnej a jej vyselektovaných a skreslených dôkazov, pričom ani jedna z osôb (povinnou uvádzaná) neprišla do priameho kontaktu s oprávneným. Maloletá sa v prítomnosti povinnej nespráva uvoľnene a pri každej odpovedi čaká na jej odsúhlasenie, pričom je zrejmé, že povinná maloletú pouča o tom, ako sa má v prítomnosti psychologičky správať a vyjadrovať. Povinná vlastným zapríčinením predlžuje konanie vo veci samej a oddiaľuje možnosť meritórneho rozhodnutia. Už vyše štvrt' roka nerešpektuje rozhodnutie súdov, ako ani odporúčania psychológov a iných kompetentných osôb a navzdory a v rozpore s týmito odmieta vrátiť maloletú do starostlivosti oprávneného. Ak povinná argumentuje trestnými a priestupkovými konaniami vedenými voči nemu, doplnil, že v každom jednom prípade išlo o trestné oznámenie alebo oznámenie o spáchaní priestupku podané zo strany povinnej alebo jej sestry, pričom ani v jednom prípade nebol odsúdený. Poukázal na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktoré vyvracia tvrdenia o odmietavom postoji maloletej k otcovi, ako aj nevhodné výchovné prostredie, o nemožnosti chodiť maloletej von, atď. Uviedol, že v konaní 9P/94/2017 bolo preukázané, že povinná nedokáže v prítomnosti dcéry kontrolovať svoje správanie, emočne ju vydiera a zaťažuje emocionálnymi výlevmi, ktoré správanie na maloletú pôsobí značne destabilizujúco. Oprávnený súhlasil so psychologickým poradenstvom, avšak trval na tom, aby povinná vybrala akéhokoľvek iného psychológa v okrese mesta Liptovský Mikuláš, Poprad alebo Ružomberok. Povinná na požiadavku nereagovala a zotrvala na poradenstve zo strany PhDr. Z., ktorej priestory sa nachádzajú v O.. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

6) Oprávnený k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že zistenia v ňom uvedené len potvrdzujú skutočnosť, že v súčasnosti neexistujú žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné a spravodlivé zrušiť napadnuté rozhodnutie, ako aj potvrdzujú neexistenciu akýchkoľvek ospravedlniteľných dôvodov, na základe ktorých by sa povinná nemohla podrobovať vykonateľným rozhodnutiam súdov.

7) Oprávnený v následnom vyjadrení poukázal na viacero nových skutočností, ktoré nastali od jeho posledného podania. Maloletá sa odo dňa 06.09.2019 nachádza v osobnej starostlivosti oprávneného,

kedy ju vyzdvihol z Evanjelickej spojenej školy. Aktuálny stav však nie je dôsledkom dobrovoľného plnenia povinnej. Z postupu povinnej (tým, že zavádzala a klamala kompetentné osoby) je zrejmé, že má v úmysle pokračovať vo svojom konaní, ktorým porušovala jej súdom uložené povinnosti. Z opatrnosti poukázal na ust. § 390 písm. e) CMP podľa ktorého, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak došlo k splneniu povinnosti. Splnením povinnosti pre účely tohto ustanovenia sa však rozumie plnenie dobrovoľné, pričom sa týka najmä jednorazových povinností. Ak sa jedná o opakujúce plnenie, je potrebné sa najprv uistiť, že je tu predpoklad na dobrovoľné plnenie aj v budúcnosti.

8) Povinná vo svojom vyjadrení uviedla, že zo znaleckého posudku RNDr. Mgr. Kešického, PhD., vypracovaného pre účely trestného konania vyplýva, že povinná je obeťou domáceho násillia páchaného oprávneným a trpí syndrómom týranej osoby, pričom je tu podozrenie, že oprávnený psychicky dlhodobo negatívne vplýva na maloletú. Počas ich spoločného spoluzitia, povinnej spôsobiloval ťažké príkoria, neustále sa jej vyhráždal, že keď ho nebude poslúchať a niekomu niečo povie, tak maloletú nikdy neuvidí. Uvedené správanie malo ťažký dopad na maloletú. Aj s poukazom na tento znalecký posudok absolvovala osobnostné vyšetrenie s výsledkom, že je plne schopná zabezpečovať starostlivosť o svoje dieťa. Vzhľadom na súvislosti a na vyjadrenie maloletej, že v domácnosti oprávneného dochádza k psychickému týraniu maloletej, povinná absolvovala s maloletou v mesiaci jún 2019 psychologické vyšetrenie u PhDr. S., PhD., ktorá konštatovala, že starostlivosť o maloletú je riadne matkou zabezpečená s tým, že absencia matky pri výchove dieťaťa má naň silne negatívny psychologický vplyv. Uviedla, že maloletá sa k oprávnenému nechcela vracáť - pri tom pomyslení sa zadúšala od plaču, že viac takto nevládze, nechcela viac počúvať, ako zle o povinnej rozpráva oprávnený so svojou matkou. Poukázala na závažné psychické traumy, ktoré boli maloletej spôsobené tým, že dňa 06.09.2019 počas vyučovacej hodiny ju oprávnený vzal proti jej vôli zo školy, pričom nebral ohľad na jej stabilné prostredie, následne ju niekoľko dní izoloval od vonkajšieho sveta a nikomu neposkytoval o nej informácie. Oprávnený svojvoľne vykonal za použitia násillia výkon rozhodnutia, neberúc do úvahy psychický stav maloletej. Mala za to, že súd prvej inštancie nezistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Nesprávnosť jeho záverov dokazuje aj nový dôkaz - znalecký posudok RNDr. Mgr. Kešického, PhD. Vydané neodkladné opatrenie nespĺňa minimálne požiadavky na presvedčivé, spravodlivé a nearbitrárne rozhodnutie, je založené na nepravdivých skutočnostiach a bez dôkazov, ktoré by osvedčovali navrhovateľom uvedený skutkový stav, pričom o ňom bolo rozhodnuté bez vylsuchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Na základe uvedeného navrhla konanie zastaviť.

9) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

11) Rodičia maloletej nie sú manželia a nežijú spolu. Maloletá bola uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 23.10.2017 (ktorým rozhodoval o návrhoch rodičov na nariadenie neodkladných opatrení) zverená do osobnej starostlivosťi otca až do právoplatného skončenia vo veci samej. Krajský súd uznesením č.k. 7CoP/39/2018-877 zo dňa 30.08.2018, zmenil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017-506 zo dňa 24.04.2018 tak, že zrušil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017-364 zo dňa 13.03.2018 vo výroku I., ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa matke do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/94/2017 zakazuje stýkať sa s maloletou bez predchádzajúceho súhlasu otca a styku za účelom vykonávania úradnej činnosti štátnych orgánov a osôb poverenými štátnymi orgánmi a upravil styk matky s maloletou. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.09.2018.

12) V prejednávanej veci bolo jednoznačne preukázané, že existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul, v zmysle ktorého maloletá bola zverená do osobnej starostlivosťi otca, s tým že matke s ňou bol upravený styk. Otec sa v čase podania návrhu domáhal právne dovoleným spôsobom a prostriedkami ochrany svojho práva ako rodič podaným Návrhom na výkon neodkladného opatrenia podľa ust. § 370 a nasl. CMP dôvodiac, že po vydaní vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v

Žiline, maloletú na styk s matkou riadne pripravoval a odovzdával povinnej, k čomu došlo aj 18.05.2019, avšak matka maloletú po ich stretnutí oprávnenému už nevrátila. Matka ako povinný rodič argumentuje odmietavým postojom maloletej, nie je ale doposiaľ preukázané, že by tento jej odmietavý postoj bol výsledkom nejakého zavineného správania sa „iba a výlučne“ otca - oprávneného rodiča a nebolo doposiaľ ani to vylúčené, že by na jej odmietavom postoji k otcovi povinná (resp. jej sestra a matka) podiel nemala.

13) Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že maloletá sa dostala do dispozičnej sféry otca (do jeho starostlivosti) dňa 06.09.2019, keď ju vyzdvihol z Evanjelickej spojenej školy. Ani napriek tejto skutočnosti, nebol daný dôvod na to, aby odvolací súd nerozhodol o podanom odvolaní.

14) V zmysle právnej úpravy účinnej od 01.07.2016 platí, že vo veciach výkonu rozhodnutia maloletých sa zmierovacia (mediačná) fáza presunula v konaní až po nariadení výkonu rozhodnutia súdom. Civilný mimosporový poriadok vyslovene upravuje, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je prípustné odvolanie.

15) Odvolanie proti nariadenému výkonu rozhodnutia však možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Taxatívne vymedzenie dôvodov odvolania v tomto prípade vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Povinnou v odvolaní uvádzané tvrdenia nedeklarujú to, že by po vzniku exekučného titulu nastala skutočnosť, ktorá by spôsobila zánik uloženej povinnosti. Jednoznačne takúto okolnosť nepredstavovali matkou uvádzané skutočnosti, ktoré boli v značnej miere spochybnené vyjadrením kolízneho opatrovníka zo dňa 06.08.2019. Je potrebné poukázať na to, že dokazovanie vo veci samej (pod sp. zn. 9P/97/2017) stále prebieha a skutočnosti uvádzané matkou budú v ňom relevantné.

16) Na základe uvedeného možno konštatovať, že tvrdenia matky bez ďalšieho nenapĺňajú charakteristiku zákonom vymedzených dôvodov, ktoré má odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia obsahovať. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie existovali predpoklady (existencia vykonateľných rozhodnutí a nesplnenie povinnosti povinnou z nich vyplývajúcich) na vydanie napadnutého uznesenia.

17) Na doplnenie odvolací súd konštatuje, že súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak povinný, ako aj oprávnený. Prvoradým je záujem maloletého dieťaťa a nie záujmy jeho rodičov, ktoré nastupujú až v ďalšom rade. Jedným z prvoradých záujmov maloletého dieťaťa je, aby napriek rozpadu partnerského vzťahu svojich rodičov malo možnosť vytvoriť si zdravý vzťah k obojom rodičom, žiť a rozvíjať sa v pokojnej atmosfére, bez potreby konfrontovania sa s napätými vzťahmi rodičov. V prejednáwanej veci je zrejmé, že na strane oboch rodičov existujú v tomto smere rezervy, ktoré je potrebné sa snažiť odstrániť čo najskorším zlepšením svojich vzájomných vzťahov a komunikácie tak, aby rodičmi deklarovaný záujem na zdravom vývoji ich dieťaťa bol reálny.

18) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

19) Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).